

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 29. Jesus Christus est perfectus amicus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

September.

DIES XXIX.

IESUS CHRISTUS est Perfectus Amicus.

I.

Nomen amici hominum Christo tribuere non auderemus, cum etiam Reges terræ id infra se positum arbitrentur, nisi ipsemet hunc titulum ambiisset, dum homines amicos suos appellavit. Hinc Apostolos alloquens ait, se eos non fervorum, mancipiorumque, sed verorum loco amicorum habere, quibus animum suum aperiat, nullumque eis arcanum celer sibi à Patre communicatum. S. Joannem vocat amicum sponsi; atque, ut nobis indicet, se non modò Præcursores, vel Apostolos suos nomine tam glorioso dignari, asserit, se omnes illos inter amicos suos numerare, qui mandata sua custodiunt. Utrum magis admirandum, an videre benignitatem Dei eo usque se demittentis, ut hominem amicitiam suam dignari cupiat; an verò hominis ingratorum, stupidumque animum, qui tam felici sorte non movetur? mereor profectò, Servator mi, ut hostis à te tractari, nisi te vicissim amando, dignum me reddam honore, quo me afficis, dum me amicum tuum esse cupis.

II. Ve-

*Os amici
mei estis, si
feceritis, quia
ego precipio
vobis. 13.*

15.

II. Verum, quemadmodum Christus amici nostri in se munus suscipit, sic omnes ejus partes perfecte implet; cum sit amicus generosus, fidelis, & constans. Generositatem amicitiae suae demonstrat, dum amicis suis, hominibus videlicet, quietem, gaudium, delicias, gloriam, & ipsam vitam suam lubens consecrat, gravissima mala ei levia, imò suavia videntur; modò nos amicitiae suae convincat. Fidelitatem suam testatam facit, dum nihil eorum, quae amicitiae leges exigunt, intermittit; is enim in afflictionibus nostris nos consolatur, in necessitatibus nobis succurrit, gratijs suis nobis assistit, & omnium suorum bonorum nos participes reddit. Denique est amicus constans; quandoquidem, licet ignavos, imò & infidos nos ei praestemus, animum tamen suum à nobis non avertit, neque etiam tunc nos deserit, cum à nobis deseritur, imò neq; tunc; ubi optimi nostri, & intimi amici à nobis recedunt, quod in mortis articulo contingit. Si invenis amicum aequè generosum, aequè fidelem, aequè constantem, haud graviter fert, si illi te addicas. At ubi talem invenies? & si talem non modò non invenis, qui ipsi sit aequalis, sed nec ipsi comparari possit; cur non facis tibi Iesum, optimum, vel potius, unicum amicum?

September.

III. Magna mihi gratia accidisset mi Seruator, si ad amicitiam tuam aspirare mihi licuisset; quin & felicissimum aestimare me debuisssem, si eam sexcentis curis, & laboribus fuisssem promeritus; si eam bonorum meorum, sanguinis, & vitæ meæ jacturâ comparâsssem; tu verò, non tantum ad amicitiam tuam adspirare me permittis, sed etiam prævenis illam mihi offerendo, meamque vicissim cum tanto, tamque ardenti desiderio postulas, quasi felicitas tua ex illa penderet: neque contentus eam à me petere, eam sanguinis tui, quem ad ultimam usque guttam profundis, impendio emere non horres: cur, mi Iesu, amicitiam quæris creaturæ, quæ ex seipsa nihil habuit, quæ non nisi odio, & contemptu tuo digna erat, & ad felicitatem tuam conferre nihil, & tam parum ad gloriam tuam poterat? & ego reiiciam desideria tua, & contemniam amicitiam Hominis-Dei, qui solus reddere & perfectum, & summè felicem me potest? Ne permittas hoc, mi Iesu; sed cura, ut si ego hanc amicitiam mereri non potui, quam mihi tam clementer offers, coner saltem eam me dignum reddere eidem perfectè respondendo, nempe per amicitiam erga te generosam, fidelem, & constantem.

Statue eligere IESUM unicum, vel certè præcipuum amicum tuum.

Jam

Jam non dicam vos servos. Vos autem
dixi amicos; quia omnia, quaecunque acce-
pi à Patre, nota feci vobis. *Io. 15. v. 14.*
& 15.

Amicus Christi, si volo, nunc fio. *Aug.*

DIES XXX.

De Aeternitate Dei.

I.

DEus est æternus, nec unquam esse cœ-
pit, nec unquam esse cessabit; cum sit
is, qui est. *Ego sum, qui sum.* Hoc est: *Exod. 3. 14.*
subsistit per seipsum, nec ab ulla alia natu-
ra pender: atque ita est natura necessaria;
ac proin immutabilis, cum ipsius essentia
(ut cum Scholis loquar) ab ejus existentia
non distinguatur. Est ante omnia tem-
pora. Est in tempore, sed tempus ipsius
mensura non est. Omnia tempora in æ-
ternitate sua comprehendit; sed illis non
comprehenditur; per ipsum omnia inci-
piunt; & ipse nunquam incipit; per ipsum
omnia progrediuntur, & ipse nunquam
progreditur; per ipsum omnia prætereunt,
& ipse nunquam præterit; per ipsum o-
mnia finiuntur, & ipse nunquam finitur.
Æternitati Dei nihil est præteritum, futu-

X 3

rum